

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14660/2025
28.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Филип Филиповић, адвокат из ..., против тужене „Банка Поштанска штедионица“ а.д. Београд, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3843/24 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 28.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3843/24 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 3843/24 од 06.03.2025. године, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 26031/21 од 23.11.2023. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ништава одредба члана 6. став 1. Уговора о кредиту од 17.11.2020. године и обавезе тужена да тужиљи на име стицања без основа исплати 5.890,67 динара са законском затезном каматом од 18.11.2020. године до исплате, а обавезана је тужиља да туженој на име трошкова поступка исплати 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезана је тужиља да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати 21.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужене, у смислу члана 410. став 2. тачка 4, у вези члана 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Тужена нема правни интерес за подношење ревизије против правноснажне пресуде донете у другом степену којом је одбијен тужбени захтев у целости, јер је доношењем такве одлуке тужена успела у спору. Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију тужене, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије тужене у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић